

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годишн. . . 6 л.
за 6 месеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 месеца 4 л.

Всяко, що се отнася до
въстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАРИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛІЗВА СЕДМИЧНО ВЪСКРА НЕДѢЛЯ

Редакторъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ

Телефонъ № 311.

Библиотеката

За обявлени се плаща:
— левъ на първа страница
и 80 ст. на четвърта стра-
ница за гармоничен редъ.

За обявлени на след-
ващия прѣставъ се плаща
по 0'5 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приематъ.

Ражошките не се връщатъ.

Варненско Градско Общинско Управление.

Обявление

№ 19709.

гр. Варна, 28 октомври 1911 год.

На 29 Ноемврий т. год. въ помещението на общинското управление ще се произведатъ търгове съ тайна конкуренция за купуване общинския приходъ „Кринина“ и „Кантаринина“ пубъзъ 1912 год. офертитъ се приематъ до 10 часа сутринта.

Приблизителна стойностъ 36000 лева.

Залогъ се изисква 1800 лева.

КМЕТСТВОТО.

Книжарница Сава Тодоровъ, Варна

улица „Прѣславска“ 24. срѣщу хотелъ „Парижъ“.

Извѣстявамъ на г. г. Секретаръ-бирницитъ, че въ книжарницата ми се намиратъ всички видове общински регистри, канцеларски хартии, пликове, мастила Български и Европейски и др. канцеларски принадлежности, които продавамъ при най-износни цѣни.

Всички материяли въ качествено отношение сж най-прѣввсходни.

На г. г. учителитъ прѣпоръчвамъ най-модерни тетрадки, блокчета, доброкачествени пастели и др. учебчески принадлежности, които продавамъ тоже при най-износни цѣни.

Само единъ опитъ ще Ви увѣри въ дѣйствителността на горното.

Отъ Книжарницата

P. S.

Въ Книжарницата ми сж складирани Берилефи и Маски на покойния Драганъ Цанковъ, и се продаватъ по 5 лева.

Христо Жирчевъ — Варна

съ клонъ Бургазъ.

Английски импортьоръ съ постоянни складове ка:

Антрацитъ за газоженни мотори; :: :: :: :: ::

Камени вжглица специално за фабрики; :: ::

Нардикъ за отопление и за желѣзари; :: :: ::

Воксъл, чугунъ и тухли огнеупорни за дѣлари; ::

Керамиди марсовски и др. :: :: :: :: :: :: :: :: ::

Цѣни умѣрени. — Поръчки сигурни.

3—25

За знание!

Извѣстявамъ на почитаемите си клиенти, че отъ 15 октомври се прѣместихъ въ магазина на г-нъ Петръ Яневъ, срѣщу хотелъ „Прѣславъ“.

Съ почитание: П. Вергиевъ.

Телефонната служба у насъ.

Безпорно телефонната служба е допринесла голѣма полза на човѣчеството, а най-много на търговията и кореспонденцията. Като е тъй за нея би трѣбвало да се положи по-голѣмъ трудъ и да се рискуватъ повече материални жертви за да може тая служба да се постави на подобащата ѝ висота и достойно да отговаря на прѣдназначението си. Сега, както е организирана тя въ България, далечъ не стоваря на свърѣменнитъ нужди на страната и вмѣсто полза често пѣти прѣнася врѣда. Думата ни е за телефонното съобщение между градоветъ. Варна е единъ градъ съ твърдѣ на прѣдвали нужди въ всѣко отношение. Той е градъ, за който може да се каже, че е дробовѣтъ на България, посрѣдствомъ която тя диша търговската атмосфера и като е тъй интереситъ на всички градове въ царството

сж силно свързани съ ония на гр. Варна.

Едно правилно и прѣко телефонно съобщение между другитъ градове и Варна е отъ налѣжаща нужда. Но какъ можемъ да говоримъ за подобно прѣко съобщение, когато такова даже съ София нѣма. За сега Варна си служи съ София посрѣдствомъ нѣколко посрѣдствени станции и това прави разговора глухъ и неразбираемъ освѣнъ това, както е сега, Варна се съобщава съ София посрѣдствомъ Шуменъ — Горня-Орѣховица, като централа и София. Това е и въ друго отношение не удобно, тъй като прѣзъ Горня-Орѣховица си служатъ Шуменъ и Русе за София, а това става причина за да не могатъ нито единитъ, нито другитъ да си отслужватъ на врѣме. Още по-непрактично е съобщението съ София прѣзъ Плевенъ и онова прѣзъ Бургазъ — Пловдивъ, посрѣдствомъ, които пѣкъ се съобщава съ София повечето отъ останалитъ

ЧИФЛИКЪ въ Балчишко, съ около 4000 декара разработена земя заедно съ инвентаря се дава подъ наемъ или се продава. Справка редакцията.

градове, които имат телефони.

По този начин телефонното съобщение става много затруднено или пък невъзможна.

Имали сме случаи да гледаме въ варненската телеграфо-пощенска станция, какъ лица, които сж искали бързъ разговоръ съ София и сж опрѣдѣлили за това, часъ и слѣдъ безпощадното звънение на дежурния чиновникъ да иска ту Горня-Орѣховица, ту Плѣвентъ или Бургазъ за да му се даде линия за София и всички се указватъ заети, или нѣкои отъ линиитѣ развалени, и слѣдъ като лицето е чакало 2-3 часа извънъ опрѣдѣления часъ и пакъ нахалостъ, принуждава се да си отиде безъ да си е послужило съ телефона, благодарение на който е пропуснало пощата да се разправи писмено. Другъ пакъ подобенъ случай, само че сега на лицето слѣдъ 2-3 часа чакане се дава линия за София. Но каква полза отъ това, лицето, което било повикано да се яви на телефона въ София, слѣдъ дълго чакане отъ опрѣдѣления часъ, работата не му е позволявала да чака повече и си отива. Разговора значи става пакъ невъзможенъ.

Ето защо е отъ голѣма необходимостъ, министерството на Общитѣ Сгради, Пжтищата и Съобщенията да се погрижи и върху тоя тѣй важенъ въпросъ, за да се вареди правилна телефонна служба посредствомъ която да могатъ своевременно да се задоволяватъ нуждающитѣ. Само тегава телефонната служба ще отговаря достойно на своето прѣдназначение и ще бжде въ услуга на българскитѣ граждани.

До редакцията на в. „Телегр.-Пощ. Съзнание“, съ копие до насъ се праща слѣдующата дописка за публикация:

По оставката на Варненския началникъ станции, Д. Коларовъ, и прѣмѣстванието на подначалника му, Сава Г. Амуджиевъ, за началникъ на Силистренската Т. П. Станция.

Уважаемий Господине Редакторе,

Вѣрвайки, че издаваемия се отъ Васъ вѣстникъ „Телеграфъ пощенско Съзнание“ има претенцията да е органъ на сериозността, безпристрастността и проводникъ само на истината, то честь имамъ най-учтиво да Ви помоля, въ името на справедливостта и идеята за която ратувате, да благоволите да не отказвате помѣстванieto въ идния му брой настоящитѣ ми нѣколко реда, които иматъ за цѣль да осветлятъ що-годи за сега както Васъ и четцитѣ на вѣстника Ви, така и писача на антрафилето, помѣстено въ брой 31 отъ 1-ий того на сжщия, касателно моитѣ служебни качества като чиновникъ. Кой е тоя писачъ не ми е извѣстно, но ако не е нѣкой г. Коларовъ челоуѣкъ, или другъ заинтересованъ, а е съвсѣмъ посторонно лице, тогава той е довѣденъ просто въ заблуждение отъ нѣкоя завистлива, злобна и пакостлива личностъ.

Тѣй или итъкъ, безъ да се впускамъ въ всички подробности и оставяйки на страна що е говорилъ по телефона

на г-на Главния Директоръ за менъ г. Коларовъ, както и за подаването му оставката си щомъ се научилъ, че пакъ оставамъ подначалникъ тукъ, азъ ще кажа вкратцѣ, какво не е възможно да бжде баластъ за службата подобенъ на менъ челоуѣкъ, който три години наредъ, въ време отпускиитѣ на г. Коларова, съмъ го замѣстятъ най-достойно по за два мѣсеца, по за мѣсецъ и пр., безъ да дамъ поводъ за нѣкаква нередовностъ, опѣкване, или поне най-малкото негодование за нѣщо по службата отъ когото и да било.

Споредъ установения редъ, въ таква случая подначалникитѣ се замѣстятъ отъ други чиновници, обаче азъ не съмъ бивалъ замѣстванъ отъ никого, но съмъ изпълнявалъ и неговата (г. Коларовата) и моята длъжности, безъ замѣстникъ на себѣ си, което въ никоя друга първостепенна станция не е бивало и не може да бжде!

Плюсъ на това, воденето на всичката вътрѣшна и иностранна кореспонденция се е извършвало сжщо отъ менъ и прѣзъ такова време, независимо отъ упражнявания ми контролъ върху дѣйствиата и пр. на персонала въ цѣлата станция.

До колко съмъ правъ въ тѣзи мои твърдениа най-добъръ би се узнало отъ послѣдния (персонала) и станционната архива, която ако се разгледва внимателно, безпристрастно и ицателно, ще даде за резултатъ, какво прѣзъ всичкото време на моето подначалствование азъ съмъ билъ просто робъ на службата, като и слѣдъ завршанieto на г. Коларова съмъ отпускиитѣ му съмъ изпълнявалъ всичката вътрѣшна и иностранна кореспонденция, когато той се е задоволявалъ само съ полагане на единъ подписъ върху прѣдварително пригответитѣ му отъ менъ прѣписки. Въ такъкъ случай какъ и да ли въ станцията си е прѣкарвалъ повечето време г. Коларовъ всички Варненски граждани знаятъ, а и ония отъ външнитѣ, които не знаятъ, лесно биха могли да разбератъ.

Причината, прочее, за дѣто г. Коларовъ се е така противопоставилъ и опѣлчилъ по отношение на менъ за прѣмѣстванieto ми другади, въ време на настѣпающа зима и съ нѣколко малолѣтни и безъ майка дѣца, не е че нѣкога азъ съмъ далъ поводъ прѣзъ всичкото ми служение тукъ поне за най-малкото стѣткновение или размѣнение на неприятни думи, или че притѣжавамъ нѣкое отъ споменатитѣ въ антрафилето качества, но изгледжа да е непрѣменно неговия страхъ, за да не би единъ денъ да го замѣсти за всѣкога — нѣщо, което, впрочемъ, не съмъ и мислил до сега, както и горѣщото му желание да остане на подначалническия постъ дългогодишното му протеже — Жеко Манжаровъ, отъ когото нѣма за какво да се страхува; защото нито нѣкакъ се отличава съ по-голѣмо познавание отъ него (г. Коларова) на службата; нито поне има първоначално понятие отъ нѣкой чуждестраненъ езикъ, особено отъ французския такъвъ, толкова нужденъ ежеминутно за една първостепенна като Варненската станция; нито пъкъ въ умствено отношение го прѣвзхожда въ нѣщо, като напримѣръ: начетеностъ, завършено образование, или поне самообразование, или въ каквото и да било! А пъкъ г. Коларову, разбира се, трѣбватъ такива хора, безъ да иска да знае да ли щѣли да страдатъ службата и интереситѣ на публиката; хора, които, види се, желае съвсѣмъ работѣлно, а не вѣжливо и като другари, както подобава на чина имъ, по-свободно да се държатъ спрямо него, а да му трѣперятъ; хора, които, единъ видъ, като войници да му козируватъ на всѣка стѣпка; хора, които по нѣкога да му попошепнуватъ какво е казалъ тозъ или онзи отъ персонала; най-сетнѣ хора, които да не могатъ да

забѣлѣзватъ и разбиратъ многото му слабости и недостатѣци като началникъ на подобна важна станция!

За тозъ пъкъ по това голкозъ, обаче по-нѣтътъкъ, ако ми се даде поводъ, запазвамъ правото си за повече.

Сега на кжсо да кажа нѣщо поотдѣлно и по другитѣ двѣ обвинения, касателно оперирането ми нѣкога по Спестовната Каса и съставянето ми нѣкаквито вѣдомости.

Самата истина въ случая по първото обвинение е, уважаемий г. Редакторе, какво за 25 минути съмъ можалъ и мога да извърша не едно по нѣколко пътя по едно изплащане, което, въ случай на нужда, и сега нагледно бихъ могаль да докажа и което ако не било така, то не бихъ могаль да служа и работя толкова години, безъ да прѣизвикамъ поне едно най-малко оплакване отъ страна на публиката.

По второто обвинение обясненията ми сж, че въ сжщностъ вѣдомоститѣ, за които се говори сж били вътрѣшни и международни статистики за едно цѣло годишно движение на всичката телеграфо-пощенска и телефонна кореспонденция. и които не за шесть, но само за три мѣсеца съмъ ги свършилъ, и че слѣдъ моето замѣнаване за началникъ станции въ гр. Сливентъ никой не ги е развалялъ и на ново да ги е съставялъ за шесть деня, тѣй като тѣ, коригирани лично отъ менъ, се напечатата още до като бѣхъ въ София.

Тѣзи вѣдомости, състоящи се изключително отъ крупни (милионни) цифри, една грамадна и твърдѣ утѣжителна работа, която, както тогазъ, така и отпослѣ, не за шесть деня, а за шесть мѣсеца, но за една година еднади е можаль нѣкой отъ тогавашнитѣ ми прѣдпедственици и едвади може и по нѣщо да ги свърши специалния чиновникъ, натоваренъ сега единствено съ тая служба, макаръ материала и да му се изпраща готовъ отъ станциитѣ, когато въ мое време азъ самъ съмъ приготвявалъ всячко въ Главната Дирекция, понеже тогава такъвъ бѣше реда.

Независимо отъ тая служба, изпълнявалъ съмъ и други двѣ служби, а именно контролирането книгитѣ образецъ № 10 и отчетнитѣ вѣдомости на станциитѣ изъ цѣлото Царство, записването сжщнитѣ вѣдомости въ приходо-разходната книга и воденето ми прѣпискиитѣ съ станциитѣ по тия три служби-работа, която днесъ тъкмо отъ трима чиновника се извършва въ казаната Дирекция.

Това като казвамъ, ще се попита, може би, какъ тогава съмъ успѣвалъ.

Отговора ми е, че съмъ успѣвалъ като съмъ работилъ нощъ до късно и сутринъ твърдѣ отъ рано — нѣколко часа прѣди да дойдатъ другитѣ ми колеги на занятие, ако и да не съмъ билъ длъженъ вънъ отъ опрѣдѣленото време да работя.

До колко съмъ правъ и въ тия си твърдениа сжщо може да докаже Дирекционна архива.

Най-сетнѣ ще добавя, че на менъ Главната Дирекция никога не ми е съобщавала за въпросния рапортъ на Инспектора г. Томова, нито пъкъ до тази минута ми е поисквала обяснения по него, ако би че наистина е имало такъвъ; това тя не ще да е сторила, по всѣка вѣроятностъ, защото сама ще е разбрала, какво тукъ се крие нѣкаква интрига и клѣвета съ извѣстна нему цѣль.

Вамъ е знайно, уважаемий г-не Редакторе, че слѣдъ ревизиране извѣстни чиновници се съставятъ актове, въ които, освѣнъ другото, се налагатъ всички нередовности по службата, въ случай че се окажатъ такива, и се искатъ веднага за послѣднитѣ обяснения, когато отъ менъ, както току-що казахъ, подобни не сж искани, нито пъкъ е имало защо да се искатъ; понеже и при двѣтѣ ревизии, които г-нъ Томовъ ми е правилъ, въ качеството ми Началникъ Станции въ гр. Хасково, той е съставилъ актове съ съдържание, какво е намѣрилъ всячко въ изправностъ, които актове, споредъ установения редъ, той и азъ сме подписали.

Въ заключение, съобщавамъ, че вече съмъ помолилъ писмено Главната Дирекция да ми яви, вѣрно ли е, че г-нъ Томовъ е рапортиралъ за менъ въ такава смисълъ, на което ако ми се отговори утвърдително, ще поискамъ да го застави да докаже донесеното си, а ако не може, то или да му наложи приличното наказание, или, въ краенъ случай, да ми разрѣши да потрѣся удовлетворение чрѣзъ законитѣ къ страната ни.

Приемете увѣрение, уважаемий г. Редакторе, въ приличното ми къмъ Васъ почитание.

гр. Варна; 5 ноември 1911 г.

Сава Г. Амуджиевъ
(Варненский Подначал. Станции).

Хроика

Една гангрена въ Варна.

Получи се въ редакцията ни едно анонимно писмо, въ което разправятъ грозни работи по пропусанieto безъ паспорти прѣзъ Варненското пристанище на разни турци—бѣжанци.

Ние сме въ диритѣ на тѣзи афера и въ скоро време, увѣрени сме, ще може цѣлата да се разкрие.

Това е необходимо за излѣкуването на гангрена, еднаква вѣдна и за хазната и за крѣдитнитѣ ни учрѣждения и за частни лица.

Пишатъ ни отъ Ески-Джумая, че нѣкой си Ахмедъ Шокаровъ задигналъ на тамкашитѣ граждани: Добри К. Добревъ и Ради Василевъ около 1000 лева и на 1-й или 4 Октомври т. г. билъ дошелъ тукъ, слѣзаль въ пипиджи-ханъ и съ нѣкой параходъ избѣгаль въ Турция, придрѣшенъ въ гражданскѣ дрѣхи.

Говори се даже, че самитѣ пострадали биле идвали въ Варна, заявили на полицията, намѣрили свидетелъ който го е видѣлъ тукъ, но всичко напраздно.

Дали и това нѣма нѣщо общо съ гангрена?

Потвърденъ търгъ.

Научаваме се, че търгътъ за театра въ гр. Варна е утвърденъ отъ министерството и на продѣтъ ще се почне постройката.

Корупция и развратъ въ варненската полиция.

За сега ще се задоволимъ само да прѣведемъ по единъ примѣръ и отъ двѣтѣ тѣзи опасни имена, а ако стане нужда ще отидемъ и по-далеко.

Има служащи, които гледатъ на службата си като на срѣдство за беззаконно забогатяване и като злоупотребяватъ съ властятъ въ която сж облѣчени — вършатъ развратъ. Дѣйствиата на такива типове оставатъ незабѣлѣзани отъ по-висшето начальство и това дава поводъ да се мисли, че и тѣхнитѣ ризи не сж чисти. За ко-ненъ полицейски старши стражаръ е назначенъ нѣкой си Ефтимъ Николовъ отъ с. Галата.

Като оставимъ неговата способностъ на страна съ която той далечъ седи отъ да заема такава служба въ единъ градъ като Варна, ще кажемъ двѣ-три думи за неговитѣ дѣйствиа като полицай.

Възползуванъ отъ случая, че нози на крѣста си шашка, той я вади даже на умрѣла котка. Прѣди нѣколко дена съвършено безпричино той съ гола шашка е билъ въ крѣмата единъ доста почетенъ гражданинъ на когото името не искаме да споменаваме.

А какво да кажем за това, че той срѣщу подкупъ е освобождавал арестанти 3—4 дена прѣди да им исте-че срока на наказанието? Какво да кажемъ сѣщо за това, че отъ нѣкой де-зертьоръ е взималъ сѣщо подкупъ за да го експедира?

Освѣтъ това той е вършелъ и дру-ги нествѣстими съ служба му ра-боти. Тѣй напримѣръ, на 21-й м. м. вечерта въ шанта на Сипро По-левъ сѣдѣ една забрала въ пияно настроение, той е цѣлувалъ една пе-вачка въ присѣстествието на публика-та. Постовия стражаръ му забѣлжалъ за това, обаче той като голѣмецъ жсканфузилъ стражара и си продъл-жилъ кефа.

Питае началството му знаели всич-ки тѣзи работи и ако ги знае защо си прави оглушки.

Ще обяснимъ и за това.

Конгреса на прѣдприемачитѣ.

На 29, 30 и 31 октомври се състоя въ ст. София конгреса на български-тъ прѣдприемачи. Мѣжду по-главнитѣ рѣшения които се взимаха въ този конгресъ заслужава да се споменѣтъ и слѣдующитѣ:

1) Чл. 3 отъ закона за общ. прѣдпр. да се измѣни въ слѣдующата смисълъ: свидѣтелствата за правоспособностъ, които се издаватъ на прѣдприемачитѣ за срокъ двѣ години, за напредъ да се издаватъ безсрочни веднѣжъ за винаги и при това да нѣма въ тѣхъ разпреѣление на категории: кой до колко хиляди лева прѣдприятія има право да взема.

И дѣйствително начина по който се е практикувало до сега ни се виж-да малко страненъ. Какъ е възможно единъ прѣдприемачъ веднѣжъ се до-билъ съ право на специалистъ, слѣдъ 2 години да му отнематъ това право и на ново да го подлагатъ на изпита-ние за да го одобрятъ съ сѣщото пра-во. Втория пунктъ относително раз-дѣляне прѣдприемачитѣ на категории сѣщо ни се вижда неумѣстенъ. На-примѣръ както е до сега: На А. се издава свидѣтелство, че има право да взема прѣдприятія до 10.000 лв., на Б. до 20.000 и пр. Нима А. ако е способенъ да извърши едно шосе, да положимъ отъ 100 погони мѣтра което струва 10.000 лева, нѣма да може да извърши сѣщата работа ако шосето е 500 мѣтра и струва 50.000 лева. — Стига за това да му позво-ляватъ срѣдствата.

Другъ единъ важенъ въпросъ кой-то бѣ поставенъ на разглеждане отъ конгреса е и този: обмислюване на-чинъ за намиране суми за издрѣжка на организацията.

По тѣзи точка се изказаха различ-ни мнѣния, едно отъ друго по-либе-рални, а важното е едно, че въ всич-ки конгресисти личеше явно желание-то да създадѣтъ начинъ съ който да може да закрѣпне организацията.

Слѣдъ дълги разисквания, най-по-слѣ се прие слѣдующия модусъ: У-правлението на организацията да на-печататъ и пуштне въ продажда мѣжду членовѣтъ си 1200 акции по 100 лева, като всеки членъ задължително трѣб-ва да притежава поне по една акция, а всеки който иска да има гласъ въ съюза трѣбва да притежава по двѣ акции. Стойността отъ продаденитѣ акции ще служи за издрѣжка на съ-юзния вѣстникъ и нуждитѣ на орга-низацията. Още тамъ сѣ биле прода-дени на конгресиститѣ 400 акции.

Слѣдъ това гласувалъ се бюджета за 1912 год. и конгреса се закръ.

Още една жертва на санитарната нехайностъ.

Тайната проституция, тая гангрена-тукъ, за която не веднѣжъ сме обръ-щали вниманието и на санитарнитѣ власти и на полицейски, взима все по-голѣми и по-голѣми размѣри, всѣ-ва дълбоко разврата и става причина за хиляди нѣщастни случаи и расип-ване на семейства. Квартала до ста-

рата държавна болница, називаемъ „Чалъ-махле“, е прѣпълненъ съ тайни проститутки. Това го знаятъ и сани-тари и полиция, но нито единъ, нито другитѣ не сѣ взимали мѣрки да очи-стятъ тѣзи смрадъ отъ тазъ тѣй ху-бава частъ на града, а съ това да отстранятъ и разврата, който е при-чина на толкова човѣшки жертви въ този кварталъ. Миналата година до-вратата на една отъ тѣзи проститутки бѣ застреленъ единъ стражаръ; сѣ-щата година единъ музикантъ пакъ въ този кварталъ уби любовницата си въ самата ѣ стая и сега изпраща греховетѣ си въ затвора. Всичко това е още прѣсно прѣдъ памѣтъта ни, ето че още единъ случай иде на ново.

Завчера на 3-й того въ домѣтъ на една отъ тѣзи проститутки сѣ се срѣщ-нали двамата ѣ любовника Мехмедъ Салиевъ и Джапонъ Хюсеинъ. Завѣр-залъ се споръ кой да остане. Нито единия, нито другия е искалъ да от-стъпни. Разпратъ се усилила и дошла до бой: двамата противници изкарали ножовѣтъ и започнали отчаяна борба. Въ единъ удобенъ моментъ Мехмедъ Салиевъ успѣлъ да издебне против-ника си и съ всичка сила забива но-жа въ тила му. Какъвъ е билъ удара всѣки може да си прѣдстави отъ това, че 20 сантиметровото острие на ножа се прѣвива на двѣ. И кой е спечелилъ отъ всичко това? Единия обявя въ-търви е отнесенъ въ болницата, а другия въ зимника на III полицейски участъкъ. Ето какъ е врѣдата отъ нехайността на санитарни и полиция и ето защо ний не ще прѣстанемъ да пишемъ до като бждемъ чути.

ВАЖНО.

Имамъ за проданъ около 5000 литри тѣтъ годишно чисто натурално бѣло и червено вино отъ собственитъ ми лозя.

Д. К. Владиковъ.

Запитване.

Помолени сме да запитаме дирек-тора на Бѣлг. Параходно Д-во г-нъ Каракашевъ:

1) Вѣрно ли е, че единъ отъ капи-танитѣ е хванатъ въ контрабанда отъ полицейскитѣ власти, слѣдствие което държавата го е дала подъ сѣдъ?

2) Вѣрно ли е сѣщо, че другъ отъ капитанитѣ съ своята буйностъ е прѣ-дизвиквалъ скандали по улици и ка-фенета, слѣдствие което три пѣти вече е билъ битъ?

3) Какво е ставало съ заявлението на единъ служащъ съ което се съоб-щава, че единъ капитанъ е злоупо-трѣбилъ отъ навла и др. около 2000 лева? и

4) Ако г. Каракашевъ служи дѣй-ствително на правдата и угодява хора които сѣ злоупотрѣбили 2—3 лева, или сѣ се провинили въ това, че сѣ закачили нѣкой пасажерка, то-гава защо държи ненаказани хора които сѣ обвинени въ много по-тежки прѣстѣпления? По тѣзи въпроси ще се повърнемъ по-обстойно, ако стане нужда.

Книжарницата на Сава Тодоровъ се прѣмѣсти подъ хотелъ „Парижъ“ въ бившето общарско помѣщение на Петръ Вергиевъ.

Отложено тържество.

Тѣй като министър-прѣдседателя г. Ив. Ев. Гешевъ по служебни причини не щѣлъ да може да присѣтствува на 6 т. м. на тържеството за поставяне основния камъкъ на зданието за тър-говското училище въ града ни, то отлага се това тържество за 13 с. м., когато щѣли да присѣтствуватъ нѣ-кои отъ г. г. министритѣ начело съ г. министър-прѣдседателя.

Инициативата за постройка на тази свѣщенна ограда е на варненската търговска камара.

Тя е повече отъ похвална, тѣй като съ това ще се даде възможностъ на хиляди български младежи да добиятъ своето срѣдно търговско образование

— толкова важно и необходимо за прѣуспяването на нашата страна въ търговско отношение. Ето защо това дѣло се посрѣща мѣжду варненскитѣ граждани съ голѣмо задоволство и ний се надѣмъ, че тѣ ще манифе-стиратъ на 13 това си задоволство съ грамадното си присѣтствие на акта.

Поправка.

Въ миналия брой на вѣстника ний въ обявление № 3338 на III Варнен. сѣдеб. приставъ е допусната една пе-чатна грѣшка, а именно: вмѣсто да се каже че продажбата ще продължи до 21 ноември, казано е до 20 ноем-ври. Молимъ да се чете 21 ноември.

Тифуза въ Варна.

Тая опасна болѣстъ отъ денъ на денъ вмѣсто да намали взима всѣ по-голѣми и по-голѣми размѣри. И за ограничение неможе да става нито дума, тѣй като нашитѣ сѣнятари още не сѣ успѣли да намѣрятъ источника на болѣсгъта. Тѣ даже не и даватъ голѣма важностъ, понеже това било обикновено нѣщо въ Варна всѣка година.

Амнистия по печата.

Пловдивския народенъ прѣдстави-тель г-нъ Пл. Бобчевъ е направилъ прѣдложение прѣдъ народното събра-ние за амнистия по печата. Постѣп-ката на г. Бобчева е повече отъ пох-вална и ний се надѣмъ, че не ще се намѣри народенъ прѣдставителъ, който да не гласува за това справедливо прѣдложение.

Повърнато дѣло.

Многошумното дѣло заведено отъ Ив. Малчевъ и Захари Холевичъ про-тивъ Коста Пейчевъ за фалшифи-раната полица отъ 20.000 лева е по-върнато отъ Русенски апелативенъ сѣдъ на ново разглеждане.

Варненски окръженъ сѣдъ още отъ 2 того е започналъ слѣдствието по него за която цѣлъ сѣ призовани на разпитъ още много свидѣтели посо-чени отъ Ив. Малчевъ и Зах. Холе-вичъ.

Сручено здание.

Въ брой 79 на вѣстника си, ний бѣхме обърнали внимание на общи-ската техническа властъ върху строи-щето се здание въ ул. „Охридска“ на Бр. Азизови и изказахме мнѣние, че то грози да се срути. Тогава нѣкой не обърна внимание на нашето прѣ-дупрѣждение и не се взимаха мѣрки, но сега то е вече свършенъ фактъ: това здание вчера въ 8 ч. сутринята отъ дѣно се срути и благодарение на обстоятелството, че работницитѣ въ това врѣме сѣ пайдосали за закуска, — човѣшки жертви нѣма.

Този въпросъ е отъ голѣма важ-ностъ, тѣй като тукъ се прѣдполага да има нѣкой мистерия отъ заинтере-сувани лица и ний вече сме на пътъ да я разкриемъ. Въ идущия брой ще се повърнемъ подробно върху този въпросъ.

Вкаменена риба.

Окрѣжния инженеръ г. Атанасовъ. прѣдалъ на нашия музей интересенъ прѣдметъ, а именно вкаменена риба: тя прилича на шаранъ не толкова добръ запазена, но се виждатъ на нея и най-малкитѣ кокачетата, отпечатани въ лѣска-камъкъ, послѣдната прѣд-ставяла изсѣхнала езерна тиня. Ри-бата е намѣрена на „Баиръ-Баши“, отсамъ „Траката“, при прокопаване канали за отвеждане вода, която била причина, че шосето за Евксиноградъ е хлѣтнато на това мѣсто.

Новъ секретаръ на градоначалника.

На мѣстото на досегашния секре-таръ при варненското градоначалство Дражо Харбовъ е назначенъ Димитръ Н. Дюковъ. Пожелаваме му дългого-дишна безкоризнена служба.

Прочѣти въ д-во „Зора.“

Отъ 1 того касперъ-счетоводителя на кредитното д-во „Зора“ г. Янко Филковъ остава за титуляренъ дирек-торъ управител на дружеството, а за касперъ е назначенъ г. Хр. Стойковъ. Тази промѣна въ това д-во бѣ не-обходима, тѣй като до сега нѣния то-варъ на това д-во дѣжеше на г. Фи-лова и благодарение на неговитѣ спо-собности, дружеството „Зора“ днесъ заема първитѣ редове отъ солид-нитѣ кредитни д-ва въ Варна и отъ това стана нужда да се увеличи ка-питала и да се усилятъ операциитѣ на дружеството, а ведно съ това и горната промѣна.

Всемирна библиотека

Библиотеката дава най-бѣлѣжитѣ произведения изъ класическата и мо-дерната литература. Мѣсячно — 2 №-а, всѣки по 30 ст. Всичко, отнасящо се до библиотеката, се изпраща до А.

Паскалевъ — София.

Излѣзли отъ печатъ:

№ 1. О. Уайлдъ — *Саломе*, прѣ-велъ П. К. Яворовъ (второ издание).

№ 2. Кн. Хамсуъ — *Виктория*, прѣвелъ Пв. Доревъ (второ издание).

№ 3. У. Шекспиръ. — *Укротяване на Оперичевата*, прѣвели: П. Славей-ковъ и П. К. Яворовъ.

№ 4. Ан. Франсъ — *Крекибилъ*, прѣвелъ Н. Николаевъ.

№ 5. Арт. Шницлеръ — *Жената съ Ханджара*, прѣвелъ отъ нѣм. Ки-рилъ Христовъ.

№ 6—10. Н. В. Гоголь — *Мърт-витѣ Души*, прѣв. Г. А. Миндовъ и Д. Подвързачовъ.

№ 11. Г. Хауптманъ — *Ханселъ фантастични сцени*, прѣвелъ отъ 18-о нѣмско издание Михаилъ Кременъ.

№ 12. Гю де Мопасанъ — *Раз-кази*, прѣвелъ отъ френски Д. Бабевъ.

№ 13. Х. Хайне *Идеи*, прѣвели, отъ нѣмски и сравнили съ руския прѣ-водъ Х. Левенсонъ и К. Константиновъ.

№ 14. Кн. Хамсуъ — *Прѣживани Дреболки* (разкази), прѣвелъ Тома Пе-тровъ.

№ 15. Л. Толстой — *Язди. Мо-литва за какво?* (разкази) прѣвелъ, Д. Подвързачовъ.

№ 16. У. Шекспиръ — *Ромео и Жулиета*, прѣвели и нагласили за сце-ната П. Славейковъ и П. К. Яворовъ.

№ 17 и 18. *Приближени Хоризон-ти*, — прѣведени стихотворения отъ К. Христовъ.

№ 19 и 20. *Весели Разкази*. — Ху-мористични бисери отъ руски автори. Книжка I. Подъ редакцията на Д. Под-вързачевъ,

№ 21 — 23. *Пьеръ-Луисъ — Афро-дита* — съ иллюстрации прѣвелъ отъ френски Л. Дебеляновъ.

№ 24. Гю де Мопасанъ — *Раз-кази* книжка II. Прѣвелъ отъ френ-ски К. Константиновъ.

№ 25. Вл. Короленко — *Стариятъ Звонаръ. Гората Ечи. Свѣтъ на Ма-жара*. (разкази). Прѣвели г. А. мин-довъ и Д. Подвързачовъ.

№ 26—28. П. Славейковъ — *Нѣм-ски Поети* (отборъ песни и характе-ристични на поетитѣ).

№ 29 и 30. Ан. Франсъ — *Таисъ* (романъ). Прѣвелъ отъ френски Пв. Радославовъ.

№ 31. Софоклъ — *Единъ Царъ* прѣ-веде дословно отъ старо гръцки Ал. Балабановъ.

№ 32 и 33. Метерлигъ — *Княгиня Малена* прѣвелъ Ив. Ст. Андрейчанъ.

№ 34 и 35. Софоклъ — *Антигона* прѣвелъ П. Славейковъ.

№ 36. О. Уайлдъ — *Пригичи и при-казки* прѣв. Г. А. Миндовъ.

№ 37 и 38. Пушкинъ — *Борисъ Гу-диловъ* прѣв. К. Христовъ.

№ 39 и 40. Пѣсенъ — *Народенъ Врагъ* прѣв. К. Кръстевъ.

№ 41—43. Гончаровъ — *Обикно-*

сина История прѣв. Д. Подвързачовъ и Тома Петровъ; I частъ.

№ 44—47 Гончаровъ — Обикновена История прѣв. Д. Подвързачовъ и Тома Петровъ; II частъ.

№ 48 Детски фонъ Лилиевкронъ Военни разкази („Заобиколени и „Една лѣтна ойтка“) прѣв. отъ нѣмски Иор. Маринополски.

№ 49. К. Хамсунъ Разкази прѣв. Тома Петровъ.

№ 50. Л. Толстой Хаджи Мурадъ, прѣв. Хр. Досевъ.

НОВИ КНИГИ

Съчиненията на Ив. Вазовъ, т. I, II, и III, по 3 лв.

К. Христовъ — Химни на Зората 3 лв.

К. Христовъ — Слънчогледи 3 лв.

П. Яворовъ — Въ политъ на Витоша 3 лв.

Е. Полниъ — Разкази т. II 3 лв.

На ранна дѣтска антология подв. 2 лв.

Джебенъ френ. рѣчникъ подв. 2 лв.

2

II Варнен. Сждебенъ Приставъ

Обявление № 3380.

За удовлетворение иска на Стефанъ х. Пейчевъ по издадения листъ № 851 отъ 31 януарий 1918 год. на II Варненски Мирни Сждъ, противъ Иванъ Мариновъ отъ с. Ени-кѣй за 360 лв. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свѣткавица“ и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично на втора продажъ: 1) нива отъ 9 декара и 3 ара въ землището на с. Ени-кѣй, въ мѣстността „Прастипцата“ при сѣдби: Стоянъ Великовъ, Иванъ Пейковъ пѣтъ и чалалжъ оцѣн. 186 лв. 2) нива отъ 12 декара и 9 ара въ сѣдното земанше мѣстн. „Ачмата“ при сѣдби: Вълчо Янакевъ, Маринъ Божковъ, Полишъ Георгиевъ и кория — 258 лв. 3) нива отъ 8 дек. въ сѣдното землище въ мѣстн. „Меше“ при сѣдби: Димитръ Стаматовъ, Коста Тодоровъ, Янаки Николовъ, Вълчо Янакевъ оцѣн. 160 лв.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка и съ намал. 10%.

Желающитѣ да купятъ имота да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 1 октомври 1911 г.
III Сждебенъ Приставъ: Я. Начевъ.
1—2

II Варнен. Сждебенъ Приставъ

Обявление № 5396.

Въ допълнение обявлението си подъ № 4943 публикувано въ Държавенъ Вѣстникъ брой 233 отъ 20/X. т. год. извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на едно праздно мѣсто отъ около 100 кв. метра находяще се въ гр. Варна II уч. улица „Одрина“ при сѣдби: Жеко Георгиевъ, Ангелъ Николовъ, Наслѣдницитѣ на Х. Данашъ Димитровъ и ул. „Одринска“ е почната на 21 октомври и ще продължава до 21 ноември с. г. до 5 часа вечерта и съ правонадаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на наслѣдницитѣ на Катерина Михова, Мария Коронео, Лемоня Шидерова Кеханова и Керана Савова, продава се за дълга му къмъ Димитръ Г. Коронео — Варна.

Първа цѣна 1200 лева съ намаление 10%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 28 октомври 1911 год.
II Сждебенъ Приставъ: Н. Спасовъ.

Сарж-Гьолско Сел. Общ. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2054.

с. Сарж-Гьолъ, 19 октомври 1911 год.

Понеже произведени на 19. IX. т. год. търгъ за продажбата на 240 к. м. дърва принадлежащи на Доуджанското училище, не се утвърждава, то Сарж-Гьолското общинско управление обявява, че на 15 ноември т. г. часа отъ два до 4 слѣдъ обѣдъ въ помещението на Доуджанското училище ще се произведе новъ търгъ за сжщата цѣль.

Първоначалната оцѣнка е 1200 лв.

Исканий залогъ за правоучастие въ търга е 50%.

Разносикитѣ за публикуване сж за смѣтка на купувача.

Общ. Кметъ: Ат. Ивановъ

Секр.-бирникъ: Ив. Георгиевъ

Русларско Селско Общ. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1889.

Понеже обявенитѣ за 28 октомври съ обявление № 1681 търгове а именно:

I Отдаване на прѣдприемачъ доставката на канцеларскитѣ потрѣби за прѣзъ 1912 година.

II Доставка на освѣтление, отоплителенъ материалъ и мобилпране канцеларията на общ. управление за прѣзъ 1912 г. и

III Доставка на форменно облекло и въоръжение за общ. пол. и горска стража за прѣзъ 1912 г. не се състояха, по не явяване на конкуренти, то общ. управление обявява, за знание, че на 28 ноември т. г. ще се произведе отъ 2 до 4 часа послѣ обѣдъ новъ търгъ, съ условия упоменати въ обявлението № 1681 публикувано въ Държ. Вѣстникъ брой 226/911 г. и въ Варнен. Окръженъ Вѣстникъ брой № 19/911 г.

Общин. Кметъ: Т. Атанасовъ

Секр.-бирникъ: М. Христовъ

Най-евтини и най-трайни обуца.

Мажки, женски и дѣтски, черни и цвѣтни всѣкакъв видъ най-модерни фасони мѣстни, америкавски и др.

ОБУЦА

Изработени отъ I-та Българска машинна обушарска фабрика въ Габрово

„ЯНТРА.“

Цѣни сврѣждѣли. Продажба въ брой.

Склада се намира сѣщю Българската Земледѣлческа Бавка въ специалния обушарски магазинъ на

Матей Недковъ, Варна

ул. „Царъ Борисъ“.

ХИРУРГЪ-ЗЖБОЛЪКАРЪ

Д-ца Аня Петрова

Свършила въ Нанси — Франция се установява на практика въ гр. Варна отъ 15 Септември тѣзи год.

Приема ежедневно отъ 8-12 и 2-6 ч.

въ домоѣ; II етажъ, на жгѣлѣтъ на ул. „Драгоманъ“, 9-10 № 41, сѣщю III мир. сѣдилище.

ЛОЗАРИ ОТЪ ВАРНА И ОКРЪЖА!

Продавамъ на най-износни цѣни Американски лозови прѣчки, облагородени и гарантирани по качество и сортъ като:

МИСКЕТЪ, ЧАУШЪ, ДИМЯТЪ, ПРОСЛАВА, АХИЛО и пр.

отъ пипинерата на

Петръ Генковъ & С-ие, Ловечъ.

Прѣдставителъ за Варна и окръжа

П. Копчевъ

сѣдържателъ на кафене „Балканъ“.

3—17

Въ Книжарницата „Просвѣта“

Варна — сѣщю окр. сждъ.

Освѣнтъ всѣкакъвъ канцеларски и училищенъ материалъ се намиратъ и доставятъ

всички прочитни книги, рѣчници и учебници за основнитѣ и класни училища; всички закони, правилници, сждебни рѣшения и всѣкакъвъ материалъ за циклостили и пишущи машини.

Продаватъ се и всѣкакви гербови и пощенски марки, разни пощенски писма и записи съ отстъпка.

7—25

Книжаръ: П. Становъ.

Печ. „Просвѣта“ — Варна.